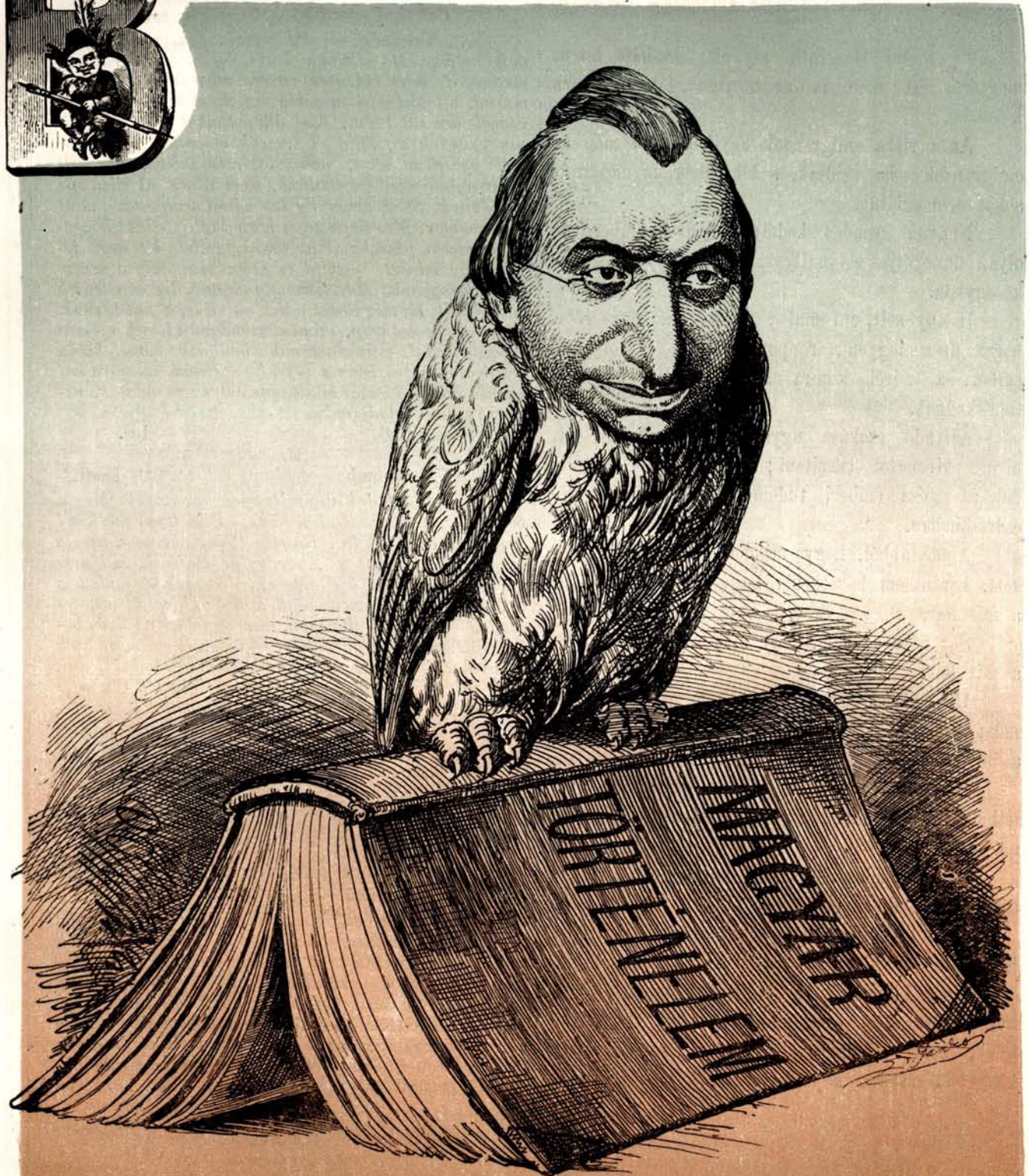

BORSSZEM JANKÓ

Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói részvénytársaságnál. Pest, Józseftér 6-ik szam.
Előfizetési díj: Egész évre 6 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr.

Rónay Jácint.

Ez a mi Hyacinth atyánk; de hála Isten, megtért, ha nem is az egyház, de a haza kebelébe.

Azon ritka emigransok egyike, kiket még az emigransok sem szidtak, s kik még az emigransokat sem szidták.

Nagyon csendes kedélyű, kedves ember, de olyan ünnepélyes és hallgatag, mint egy üres székesegyház.

Honny soít, qui mal y pense. Szó sincs róla, hogy üres legyen: roppant tanult és olvasott ember, a miről kamra számra menő jegyzetei tanúskodnak.

Állandó szokása ugyanis, mindenből, a mit olvas, kivonatot készíteni; megvan nála kéziratban az egész emberi tudomány húsa Liebig-féle extractusban.

Ámde abból, hogy mindent leir, a mit olvasott, korántsem következik, hogy mindent olvasott, a mit leir.

Sőt még az sem, hogy mi olvastunk mindent, a mit leirt.

Ugyanazért tudományáról itélnünk nem illenék; de annyit tudunk, hogy olyan pontos pedáns, a milyennek az igazi tudóst csak kívánni lehet.

Ha van kettő, a mi teljesen egyenlő e tökéletlen világon, akkor az Rónay Jácint frizurája ma és tegnap.

Olyan gondos és pontos, hogy a vendéglében utána igazítják az órát.

Ő mutatta meg, hogy lehet az ember jó pap, jó hazafi, jó tudós és liberális ember.

Most kinevezték a kultuszminiszteriumba, a hol bizonyára jó osztálytanácsos lesz. Csak attól félek, hogy elhalmozza magát és minden abcéskönyvből, melyet superrevideál, kivonatot készít.

B. J.

Egy horvát ellenzéki leveleiből.

I.

Vutkikoff urnak

Moszkvában.

... Köszönöm orosz könyveit. Igen szépen vannak bekötte. Ha alkalma kerül, jöjjön el Zágrábba s olvassa el, mert különben testvéri adománya olvasatlan marad, miután minden szláv buzgalmammal is képtelen vagyok oroszul tudni. Ami állapotunkat illeti, pompásan vagyunk s fölötte jól érezzük magunkat a választási győzelem után, noha őszintén szólva, kár volt kisebbségben nem maradnunk, mert nincs mi ellen opponálnunk. Soha uram ily kormányt nem láttam, mint ez a magyar. Más tisztességes kormány az ellenzék győzelme esetén feloszlata az országgyűlést. Ez nem teszi, hágy minket beszélni és szónokolni, míg a szusból is kifogyunk. Más kormány megtagadja az ellenzék követeléseit. Ez még többet adna annál is, a mit kérünk. Olyan ábrázatot csap, mintha mondaná: tessék egészen függetlenkedni, méltóztassanak önállóak lenni, külön országot csinálni, bánom is én! — Uram, annyira vagyunk, hogy e készség miatt opponálni sem merünk, nehogy rajtunk tudadjanak.

Fogadja stb.

— ies.

II.

Ugyanannak

Ugyanott.

... Állapotunk napról-napra aggasztóbb. Már a végvidéket is visszaadták nekünk. Példátlan malícia! Tessék ez ellen kikelni. Ha még többet akarunk, azt is megkapjuk. Csakhogy Andrásy gr. csalódik. Mi nem hagyjuk őt. Minket ő eltartson, rávarrjuk magunkat a nyakába s míg valamennyiünk számára hivatalt nem teremtet — hallgatunk ugyan, mert beszélni az ilyen boldond kormány ellen nem lehet — de azért megmaradunk ellenzéknek... Csak mi kisebbségben tudnánk lenni, csak ezt az utálatos többséget lerázhatnók! Olyan jó volt akkor beszélni, az embert ledorongálták s mártYROK voltunk. Ma — szélnek eresztene, ha nem hallgatunk, pedig akkor se vasut, se esatorna, se hivatal nem lesz. Iszonyu ember az az Andrásy! Apropos! a kedves moszkvai testvérek már rég nem adakoztak számunkra, pedig egy kis pénzmag tárczáinkban olvetve, a hála dús gyümölcseit fakasztja sziveinkben.

Fogadja

— ies.

III.

Ugyanannak.

... Milyen ember ez a Bedekovics! A viláért sem nyomna el, kénytelenek leszünk ablakait beverni, hogy valami kis tüntetést provokáljunk. Ilyen kedélyesen kormányozni — absurdum! Az az Andrásy nem bírja a kormányzat első elveit, még azt sem tudja, hogy kell egy ellenzékkel elbánni. Egy pajtásom várta, hogy tán vesztegetéssel kísértik meg szerencséjüket, szívesen fogadtuk volna, mert abból még botrányt is lehet csinálni, hanem Bedekovics egy fagarast sem láttat. Türhellen állapot!

Fogadja

— ies.

APRÓ HIREK.

△ A berlini győzelmi ünnepélyről a következő táviratot kapta Auguszte császárné: Nagy győzelem: 180 katonánk a melegben és tolongásban, valamint a nyolcz órai masirozástól elájult, 18 meghalt*). Ellen-ség nem létében nem tudom, hogy az mennyit vesztett. Mindenesetre jelentékenyen többet. Vilmos.

*

= A primás lakomáján a híres Viola is poharat emelt; midőn felköszöntését azon kezdte, hogy „Uram, uram, hercegprimás uram, szállok az urhoz!” a primás hír szerint azt felelte, hogy szálljon inkább a „két kék bakokhoz“ és küldje neki a számlát.

*

× Gróf Széchenyi Ödön a Bécsből importált munkásmozgalmakkal szemben fölhívást szándékszik kiadni, hogy alakuljon az egész ország tűzoltó-egyletté.

*

— Egy bécsi bankház a napokban pesti ügynökétől a következő táviratot kapta: Munkások gyűlése az István téren; biztosító részvény 1516 ft. Petroleum 38 ft. — Épen most fogatta el Thaisz a kolomposokat: biztosító részvény 516, petroleum 25.

*

* * Az Üstökösben valaki egy néhány journalistának szemére veti, hogy nem adnak borraivalót. Az illető bizonyosan csak borhordó inas: ha felnőtt pinczér volna, bizonyosan megkapja, a mi illeti.

*

| Tityi szidja a zsidókat. Ugy kell nekik, miért imádták — a pusztában?

*

§§ Están bátyánk a porosz győzelmi ünnepély alkalmából kijelentette, hogy Germániát ki nem állhatja, mert mániát lát benne, de B orussiában van valami, a a mi neki tetszik.

*

— Toldy Ferencz a Reformban megtámadja Jókait, hogy ha már nem ir a „Hon“-ba, legalább olvassa el. A köztisztelätü irodalomtörténészt nyilván ifjui heve ragadta ily meggondolatlan követelésre.

*

□ A tabáni iskolában a táncleczkére egészen új tanítási rendszert hoztak be. A hosszas elmélet helyét a bot gyakorlati s rövid magyarázata foglalja el. A piczi lánykákat e kedves eszköz oly sikeresen tánczoltatja meg, hogy semmi kivánni való sem marad hátra.

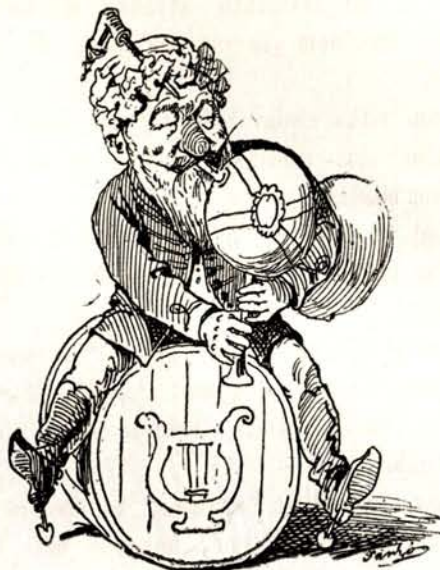
*

○ A felsőház bot-pártja bizalmat szavaz a tabáni kis tanítónak.

*) Tény!

Szerk.

Están bátyánk dalai.

VÉGRENDELET.

Ha majdan átboltam
Göröngyös útamon:
S kivisznek a hazába,
Hol már nem szomjazom.

Nagy kiséret helyébe',
Mely tisztességet ad,
RendeljeteK egy század
Bakancsos katonát.

És ontsanak tűznedvet
Sós izű köny helyett,
És üljenek vidám tort
Bakák fejem felett.

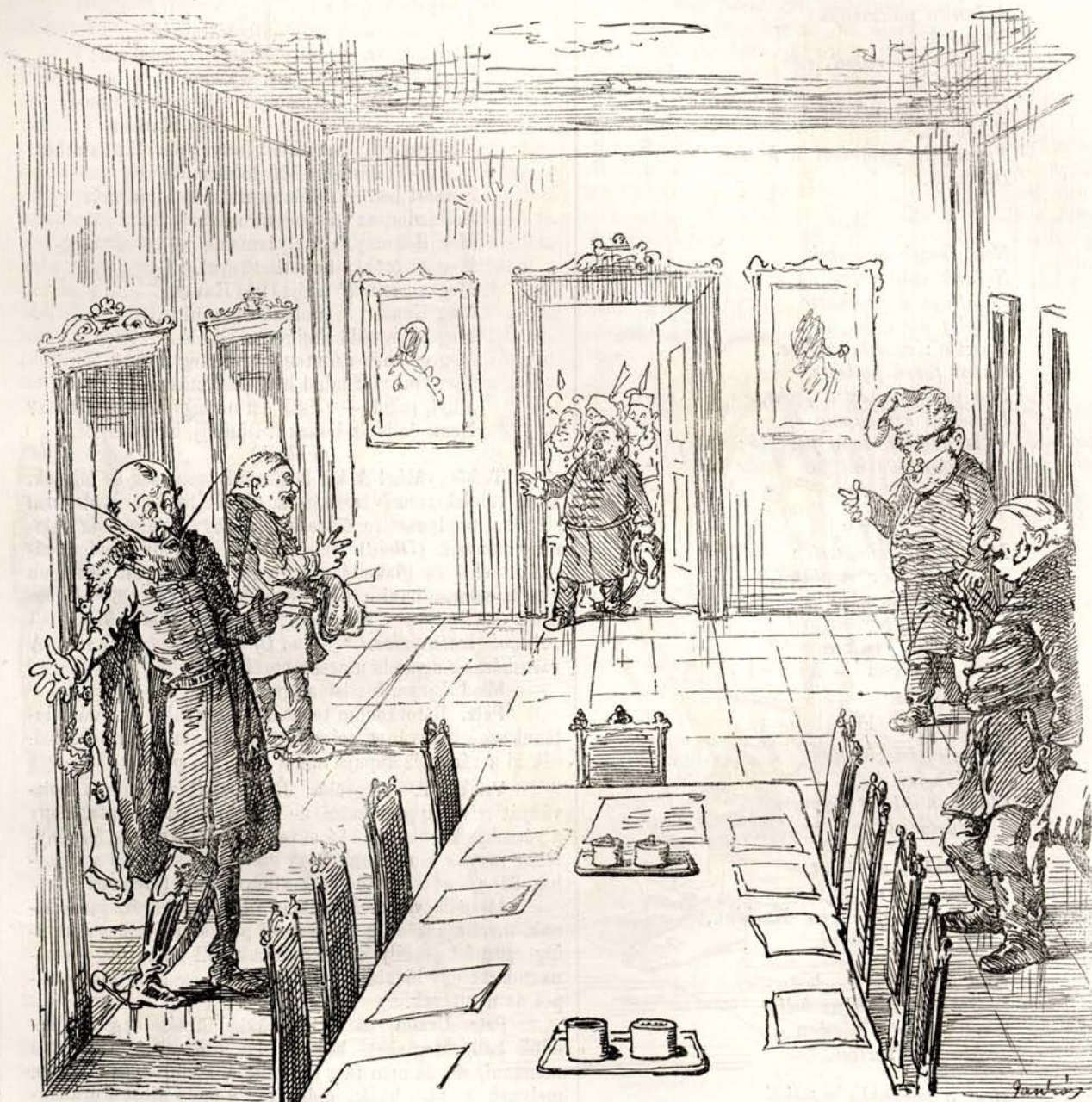
Én ettől viselendem
Könnyebben majd a port:
Hogy halva is kapok még
Igazi baka-tort.

Érzékeny bucsu és

Baloldali táblalírák. Isten hozzád, bruder. Temessük az édest, a kedvest! Meghalt virilis szavazatban. Ide most csak az arisztokraczia, a klerus jön. Isten hozzád, viszont nem látásra!

örömteljes viszontlátás.

Baloldali táblabírák (bejönnek.) Hát te is itt vagy? — Hát te hogy kerültél ide? — Hát a virilis szavazat utján. — Ugy-e? No, én is azon! Éljen a megye!

Budapesti gyermek-dalok.

(Iskolákban éneklendők.)

I.

A tanító pálczikája
Mogyoró,
A hátunkon reggel, este
Ropogó. —
Ha az egész nevelés csak
Ebből áll,
Nincs jobb professor a hajdu
Bácsinál.

II.

Nem éhezik a gyerek
Nálunk soha se,
Traktálja a professor
Mindig — izibe.
Kosztja: vessző, eczetes,
Hozzá forró postleves,
Egy pár barack a fején,
Dessertül ezt kapom én.
Mindebből nagy porció; (bis.)
A tanító ó mi jó.

III.

Mindenféle művészetre
A professor megtanít,
Muzsikára is oktatja
Az ő kedves lányait.
Mig mi fujjuk egyedül,
A hátunkon — hegedül.

IV.

A tanító bácsinak
Szive jaj de jó.
Olyan, mint az aranyos,
Ezüstös dió.
Ha valakin sebet lát,
Mindjárt megcsik,
És azt mondja: „jér kis lány,
Hadd lám sebeid.
Ah! hisz erre a sebre
Té p é s t rakni kell.“
S ad is tépést bőviben
Mindkét kezivel. —
Mert a hajunkba nyulkál
És ugy összetép,
Hogy a régi sebcske
Nem fáj semmikép.

A MAGAS PORTÁS.

— Epizód a városházi hivatalos életből. —

Petz képviselő (félre.)

Mily nagyszerű szó: halhatatlanság!
Mily nagyszerű, mily édes és . . keserves!
Legyek-é halhatatlan avagy nem?
Ez most Petz Hermann . . Hermann? nem,
Petz Hamlet
Kérdése . . Halhatatlan! (merengőn) Halhatatlan!
(Tünődéséből föleszmél.)
S miért ne? . . Hát nem halhatatlan más
Bollender, az erzsébetvárosista,
Meg Beliczay, a fáklyásmenő,
Meg az örökké temetkező Aul,
Meg a „gazok“ irtója, hős Havas,
Meg Kauzer, a mohikán konsul is,
Meg bőbeszédű Steiger, a Gyula,
Meg ez, meg az, meg emez, meg amaz?
Igen, már ők mind halhatatlanok,
Mind, mind — s csak én ne legyek halhatatlan?
Nem, én is az leszek, . . indulj, inditvány!
(Fölkel.)

T. közgyűlés! A kik közöttünk szemesek és fülese, azok, valahányszor városházunk diszes házába gyülekezni siettek, mindenesetre észrevették, hogy e palotának valamije hiányzik. (Ohó!) Hiányzik pedig az, mi minden városház első és fő kelléke, ha a város közügyeit sikeresen akarja előmozdítani e diszes épület. (Hangok: „Vajh mi lehet az?“ — „Kávéház.“ — „Kéglizópálya.“ — „Angol water closet.“ — „Uj tarokkártya.“ stb.) A városháznak ugyanis nincsen portása!!

Mind. Ejnye, biz isten igaza van!

Petz. Bátorodom tehát a t. közgyűlés asztalára letenni azon inditványt, miszerint haladéktalanul neveztesék ki a városház kapuja mellé a dukáló portás.

Valaki. T. közgyűlés. Én az előttem szólott inditványát szívesen pártolnám, de miután ő azt kívánta, hogy a városház kapuja mellé neveztesék ki a portás, én kénytelen vagyok kimondani, hogy szerintem a portás a városház kapuja alá lehetne csak kinevezendő. (Helyeslés.)

Második valaki. Én ellene vagyok az egész javaslatnak, mert a közönség ugyanis arról panaszkodik, hogy mindig egymást portáljuk, őrizkednünk kell tehát, hogy e panaszoknak egy hivatalos portás kinevezése által újabb tápot ne nyujtsunk.

Petz. Uraim, az ilyen szükkeblü nézeteket mellőznünk kell. Meglehet, hogy a közönség eleinte azt fogja mondani, de az nem tesz semmit. A közönség azon része, melynek a városházán dolga van s mely most a drabantoktól a házmesterhez, ettől pedig isten tudja hova küldözteteti magát utasítások végett, bizonyosan el fogja ismerni érdemünket, ha állítunk számára olyan c o m p e t e n s tisztviselőt, ki kompetensül gorombáskodhatik vele és kompetens kidobásokban részesítheti, holott eddig eziránt csak

mandatum nélküli drabantok jóvoltára és műkedvelői inspirációjára volt szorulva. (*Helyeslés.*) De e rendszabály magasabb politikai szempontokból is mellőzhetlen. (*Halljuk.*) Bécs városházának van portása . .

Harmadik valaki. Igen, de Bécs három akkora mint Pest.

Negyedik valaki. E szerint, ha a bécsi portás hat láb magas, a pestinek csak két láb magasnak volna szabad lennie.

Petz. Bocsnát, ez nem áll; a politikai paritás elve Pest számára is hatlábu portást követel; még négylábu sem elég, annál kevésbé kétlábu. De ezenkívül azon rang, melyet Pest az európai városok közt elfoglal, a városházi portást szintén megkívánja. Uraim, a városházi portás Magyarország politikai tekintélyét képviseli. Mert Magyarország politikai létele őszpontosul Pesten, Pest mint Pest gyupontul ismeri a városházát, a városház első személye pedig mindenesetre az, a ki elől áll . . ah! helyesebben az, a kinek elől kellene állnia, t. i. a portás, ugyanaz a portás, a ki . . nincs! (*Mély megilletődés. Helyeslő fölkiáltások.*) Látom, hogy önök mindnyájan helyeslik nézetemet, azért most átmegek a mi portásunk kellékeire. (*Halljuk!*) Uraim! Nekünk mivel portás kell! (*Helyeslés.*) Megfelelő műveltség s a szükséges nyelvismeretek állnak itt első sorban.

Ötödik valaki. Hjah, de mit [nevez ön megfelelő műveltségnek?

Petz. Azt, hogy elég művelt legyen, megfelelni azoknak, a kik valamit kérdeznek tőle. (*Helyeslés.*) A szükséges nyelvismeretek pedig abból állanak, hogy tudjon magyarul, németül . .

Hatodik valaki. Ohó! Hisz akkor az „Ellenőr“ mindjárt beleteszi a germanizátorok közé!

Petz. Majd meghagyjuk neki, hogy magyarosan ejtse a német szót, akkor ez nem annyira germanizálása lesz a magyarságnak, mint magyarítása a germánnak. (*Helyeslés.*) Azután tudjon tótul is, továbbá francziául, angolul, olaszul és . .

Hetedik valaki. Jézus Mária! Hát honnan vegyünk ilyen portást?

Nyolczadik valaki. Már így csak valami tudós társasági tagot kérhetünk föl, hogy vállalja el a városházi portásságot.

Kilenczedik valaki. Persze! hisz az ilyen portást késsen nem is kaphatni sehol, hanem extra kell csináltatni.

Kauzer. Én bátorodom e munkára följajlanlani magamat a t. közgyűlésnek. Ha méltóztatnak engem e megbizással megtisztelni, én a jövő közgyűlésig el fogom készíteni a portás tervrajzát, távlati fölvételét és átmetszeti rajzát, az egész költségvetéssel együtt. (*Éljen.*)

Petz. Ezen ajánlat igen hazafias. De természetesen a portásnak monumentális izlésben kell készülnie, és a mennyire lehetséges oly stylben, mely a városház stylljének megfelel.

Kauzer. Hogyan? Tán négyszögletű torony is legyen rajta?

Petz. Nem, hanem hát hogy stylszerű portás legyen.

Kauzer. No hiszen jó, csak bízzák azt reám, majd megcsinálom én azt.

Petz. A fizetés, lakás és egyebek iránt javaslataimat bátor leszek a gazdasági bizottság elé terjeszteni, mihelyt Kauzer ur a portás részletezett rajzait benyújtja; itt csak azt jegyzem meg meg, hogy a portás számára három egyenruha kell, (*Elszörnyűködés*) és pedig: egy „campagne egyenruha“ . .

Tizedik valaki. Hát háboruba is fog menni?

Petz. Nem, hanem az általános hadkötelezettség folytán ma minden embernek szüksége van campagne-egyenruhára, továbbá egy téli és egy nyári disz-egyenruha, amaz, hogy a molyoknak nyáron, emez pedig, hogy ugyanazoknak télen legyen mit rágniok. (*Helyeslés.*) Végre még figyelmeztetem a t. közgyűlést, hogy mihelyt mindez meglesz, a város czimerét is módosítani kell; az ugyanis most egy háromtornyu kapuból áll, de e kapu alá ezentul még egy portást is kell majd pingálni. (*Általános helyeslés. Petz képviselő ur de urbe bene meritus-nak nyilvánítatik s a városház házmestere kinyitja számára a communalis halhatatlanság nagy kapuját, melyen áthalad ily hősi melléknévvél díszítve: „Hannibal ante portás,“ mert Hannibálként küzdött a portás mellett.*)

Egy belső titkos tanácsos tünődése.

Mig benn voltam, mindig úgy éreztem, mintha kívül volnék, most hogy kívül vagyok, most lettem belső.

VIDÉKI TROMBITA.

Epitaphium Mezőssy László halottas beszédére.

I.

Kérsz: ne csudálkozzunk, hogy ünnepi lenni akarsz most.
Ünnepi bár a ruhád, köznapi rajtad a — czopf.

II.

Hogy nem akarsz a megyében Sámson lenni: nagyon kár.
Mert biz' nem vón' kár benn' a filisterek ért.

*

S aztán Sámsonnak jó volnál hosszu hajaddal:
Így még megvennék kötyavetyén a fejed.

III.

Te mondád a megyét oszló hullának: im' értem,
Mért vágyol hévvel benne lakozni tovább.

IV.

Oh, van-e még orvos kivüled, ki tudod, hogy a hulla
Nagy fájdalmak közt mint operálja magát!

V.

Hirdeted: a kormány gyilkol. Mit? Az ősi megyét tán?
Élőholtak újabb életet ad a — halál.

VI.

Hogy leereszked téli tavaly a népképviselőkhöz,
Szép. De mondd csak előbb, hogy ki magasztala föl?

Diabolus quotae.

A fehér lap.

Horvát ellenzéki. Választhatok meg! Én megszabadítlak. Ott jön a vérszopó Andrássy, aki el akar titeket nyelni. Csak én tudlak megmenteni.
Választók. Zsivio Mrazovics!

A fehér lap.

Andrássy gr. A fehér lapon még egy sornyi hely volt. Azt is tele irtam. Nesztek két ezred horvát testvér. Csináljatok velök amit tetszik.

Ellenzéki (félre.) Az ördög opponálhat ilyen kormánynak. Minden gesztenyénket kikaparja.

Bumm!
 Bumbumm!
 Éljen a commune!
 Éljen Wilhelmus!
 Éljen Cournet!
 Éljen Bismark!
 Éljen Orleans!
 Éljen V. Henrik!
 Éljen III. Napoleon!

orvossággal.

Különösen pedig:

Éljen a közönség!

azon kedvező alkalommal, hogy most újra előfizethet reám a július-
 octoberi évnegyedben.

Están Henri de Borban m. p.

Borsszem Jankó m. p.

Sanyi, dikhecz d'Orleján m. p.

Előfizetési feltételek:

Egész évre	6	frt.
Félévre	3	"
Negyedévre	1	ft. 50 kr.

Deutsch-féle könyvny. és kiad.-részv.-társaság mint kiadó-tulajdonos.